

tid, vi har siddet nu, sørget for at sende danske-re til Afghanistan både i kampmissionen mod terroristerne og i forbindelse med genopbygning af det fredelige styre fra Kabul, som forhåbentlig breder sig mere og mere.

Vi har truffet beslutning om at forlænge vore observatører i Hebron, vi var med til at sørge for, at der kom en rimelig god EU-beslutning og tekst ud af det i forbindelse med finansieringen på udviklingskonferencen i Monterrey, hvor man altså oven i købet fik ting ind i EU-teksten, som ikke lå i Kommissionen, som pressede det europæiske bidrag op i milliardklassen i forbindelse med ulandsbistanden. Så man kan sige, at vi i den regeringstid, vi har siddet nu, praktisk har formået at placere Danmark i verden.

Så har der været nogle diplomatiske tilpasninger. Ja, men det betyder jo ikke, at vi har svækket Danmarks position i verden. Nu nævnte jeg tidligere, at FN altså har henvendt sig til os, om vi vil være værter for en mellemøstkonference i maj måned. Ville man det, hvis ikke man havde opdaget, vi var til stede i verden? Det tror jeg ikke.

Margrete Auken (SF):

Så tror jeg, jeg skal formulere mig på en anden måde. Nøjsomhedsstrategien, som jeg jo altså før beskrev, som om den var en følge af en naturkatastrofe, bliver nu til, at så galt er det så ikke gået.

Det, som ministeren siger nu, er o.k., o.k., o.k. Men jeg kan da ikke komme og sige, at vi ikke findes mere. Nej, det har jeg så heller ikke sagt. Jeg har ikke sagt, at Danmark er forsvundet, men at ambitionsniveauet åbenlyst er blevet på det der nøjsomhedsplan – jamen vi er sandelig også dér, der er nogle, der har husket os dér, der var nogle, der var kommet i tanker om os dér.

Kl. 14.00

Jeg fik stadig væk ikke svar på, om ministeren mener, at Ukraine er det land blandt de lande, vi har i Europa, der bedst kan tåle, at vi ikke er der, og svar på, hvordan ministeren så har tænkt sig at dække det. Jeg tror nok, at hvis man gik dem igennem – jeg vil ikke sige, at man kan finde andre – var der nogle, som det ville være mindre irrelevante at beskære end Ukraine, hvis man netop kigger til, hvad der sker i de europæiske lande, og hvis man følger med i, hvad der sker i Ukraine.

Når jeg netop var glad for at nævne fru Hanne Severinsen før, så var det da, fordi den danske tilstedeværelse skal følges op, for ellers ople-

ves det som en tilbagetrækning. Selv om vi måske stadig væk mange steder har en forholdsvis høj profil ud fra en nøjsomhedsstrategi, så opfattes det jo, som om vi drosler ned.

Jeg vil så igen spørge: Hvordan havde udenrigsministeren forestillet sig, at vi gør mindst mulig skade i forhold til Ukraine?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Vi har ikke noget nøjsomhedsambitionsniveau, som fru Margrete Auken påstår. Vi har i forbindelse med finansieringskonferencen i Monterrey ligget klart forrest i kampen for at få løftet den rige verdens ansvar over for den tredje verden, og vil det samme i den kommende konference i Johannesburg. Vi har også gjort det i forbindelse med verdenshandelsorganisationsforhandlingerne. Så der er ikke tvivl om, at vi er en drivende kraft i den europæiske politik i forhold til den tredje verden, og jeg synes ikke, at man skal sige, at vores ambitionsniveau er lavt. Det er faktisk temmelig højt.

Hvad så angår Ukraine, kan jeg sige til fru Margrete Auken, at jeg naturligvis kraftigt vil overveje, hvordan vi i fremtiden sørger for en ordentlig tilstedeværelse i Ukraine. Der kan være tale om et handelskontor, og der kan være tale om andre måder at få dækning på i forhold til Ukraine, fordi der er gang i økonomien. Vi ser nu, hvordan valget udvikler sig, og håber på, at det er gået i den rigtige demokratiske retning. Selvfølgelig skal 50 millioner ukrainere ikke glemmes, og vi skal finde nye måder at samarbejde med Ukraine på.

Margrete Auken (SF):

Jeg må ikke kalde det en nøjsomhedsstrategi, og jeg må ikke kalde det, jeg ved ikke hvad, men det er jo en nedskæring. Det er jo ikke en naturkatastrofe, vi er ramt af, men en Venstrestatsminister, og det kan man så godt kalde en naturkatastrofe. Det er jo det, der er hændt os.

Der er nedskæringer, og hvis ministeren tror, at det ikke er blevet opdaget, at vi stadig væk kan sige, at Danmark ligger fint der, for vi er stadig væk ikke de mindst slemme på bistanden osv., tror han galt. Signalet fra Danmark er – og det hører man altså, når man er ude, og jeg er stensikker på, at udenrigsministeren også hører det, for ellers hører han ikke efter – at nu trækker vi os sådan hen i den billigere ende. Jeg vil ikke sige, at vi trækker os væk, men det skal i hvert fald være billigere.